

38
nec semper, cum aliqui sensus saltem in sententia amittantur. g'ite.
Ex. 18. Quidquid sit de Mac. .c. Mar. .c. D. corie. 2. 6. e. quia in di-
stincte propriis, comprehendunt in propriis specificis: si il generi-
ca: ut g'ie et collectione in bonum gradum divisionis: e' idco n'
e' minus, si ille sensuum quinque sensibus externis: n' per-
tinet ad aliquod e' quatuor modis numeris. Ex. 2. D. Mar.
transire quinque sensus externos, n' e' proprium animalis in coi-
si in h're aliquos sensus externos, siue aliquos sensus quinque,
siue quatuor; g'it autem e' proprium quatuor modis animalis
in coi, h're saltem duos, sensus externos, nempe gustum, et
tactum; ac h're eos quinque sensus proprium e' amittit in ai-
lis proprie sive perfecte; et g'is aliqui horum sensuum in senten-
tia amittantur quoad etiam, n' amittantur ei quoad amittantur.
ideoque adhuc ponit a firmari de subeo, tanquam propria amittit.

Articulus secundus.

Explicatur de proprio 4. modo.

Proprium 4. modo sic definitur. Est illud, quod coe soli; coe, ac sem-
per alicui spei in p'ia. Unde segi o' proprium, quod in hac de p'ie
comprehendit recipiari cum a aliqua spe. et g'is in p'ia
definitione g'is alicui modo comprehendit propria generis, ut se-
nauum; id in n' dicitur, id reductio contingit. Deinde notandum
e' uerbum (semper) in hac definitione, eodem ualere, atque in
oi temporis dicitur, seu nec. 1. Nam si illud proprium dicitur coe nec,

quod

quod negari non potest de subiecto sine ipsius subiecti euerfione. siue ali-
quin tale proprium sit reale, siue rōis, siue eē negatiuum.
nam haec oīa dīctō emanare, seu quasi emanare ab iūctō
ipsius subiecti, ideoque illi cōiūnt nec, necessitate logica.

Arg^o contra superiore dē pōc.

Dices enī b. c. habere aliquos suos) e' proprium e' mō, et tñ n' eē sensitiuum.
negotati cum spē, s' cum grē, ut gēt. q' dīctō proprii e' mō,
e' uiciosa. By ad dīctō, sensitiuum) n' eē proprium e' mō huc hī
definitum s' enī late loquendo; et ideo n' e' mirum, si n' recte
procedi cum spē, s' cum grē; siquidem n' e' proprium spēificum,
s' genericum; in hac autē dēfōne, n' genericum, s' spēificum
proprium comprehenditō directē, ut dīximus.

20, 104 #

2. eē figuratiuum e' proprium e' mō, nī corpori habentis
quantitatē. et n' cōit illi nec. q' proprium e' mō, n' cōit nec. bī
Min. quia gōis, cuius oēs spēs contingenter gōntē, n' gōt nec gōi-
rē: s' oēs spēs figurati gōntē contingenter de corpore. Cū gōt
oēs autē naturaliter, aut saltem diuinitas permūtari pōtūt:
q' figuratiuum in cōi, quod e' gōis, n' gōt nec cōi de eodē corpo-
re gōari. By D. Min. ad eius probatiōnem dīc, Maū eē uerū
si procedat de grē, cuius oēs spēs collectam, et mōcōit eē sūg-
ta gōntē contingenter: eē uere fallam, si procedat de grē,
cuius oēs spēs diuisim, et mōcōit eē sūgta gōntē contingen-
ter. Deinde ad Min. concedo oēs spēs figurati diuisim sūgta, gōari tō-

tingentē

tingenter de corpore: n̄ d' collectam et indistincte s̄ptas. Nam
gr̄is habere hanc, vel illam figuram, contingenter cōtat corpore:
habere t̄i aliquam, cōte illi nec: et ideo figuratum ex cōi a fir-
mari nec de illo. sicut h̄ere hanc, vel illam risibilis̄m, con-
tingenter cōte petro. ac il̄ habere aliquam figuram, nec illi cōte.
ita ut nec diuinitus p̄t̄it p̄o existere, sicut aliquo: s̄ d' de hac
re uide Cursum.

¶ **S.** Quatuor primas qualitates, sunt propriae 4̄m̄, s̄i qua-
tuor elementarum: et in nec solis, nec semper illis cōiunt: q̄ pro-
prium 4̄m̄ n̄ cōte soli, semper, p̄be. Nam quia calor, vs, cōte
de corporibus mixtis, q̄ n̄ cōte soli igni: Deinde frigus aliqui se-
parari ab aqua, p̄ōque de illa negari. q̄ n̄ cōte illi semper. **¶** Et
ad hanc quatuor primas qualitates, si sumant̄ in summo, seu in-
tensi in ensō, et cōnati debent, et proprieates 4̄m̄ n̄ quatuor elementarum
nisi si sumant̄ in ḡu remisso, aut de parte in inteso,
n̄ in cōnati debent. Deinde n̄ s̄m̄. Ad cuius p̄beem dic, calori-
nem si sumant̄ in summo, et cōnati debent, cōte t̄i igni:
n̄ de corporibus mixtis, gr̄is ualede calida existant, ut ferri
candens. iam q̄ frigus gr̄is aliqui separari ab aqua quoad ex-
istensiam, n̄quam t̄i separari quoad cōiam, et cōtinuata
de illa negari p̄t̄it simpliciter, s̄ semper illi cōnati debent
in ḡu inteso.

Vide Cursum h̄uic s̄. ad 1̄m̄ et 5̄m̄. v̄ndicā. **S.** h̄o
satis doct̄a ostendit v̄ndicā n̄ h̄ere proprieates reales distinctas a

Cōis alioquin habere pōnt proprietates negatiuas, et relictas
 Quod si obicitur ex conuentione diuisi. specijalis, aut generi-
 ca. cum nā cōi resultent uariag proprietates reales. q̄c̄
 resultabunt ex conuentione diuisi in diuiduantis cum
 nā cōi. R̄y. d̄. cōit. Diō ē. quia diuisi cōis. v̄g. rōale, et risi-
 bile, sunt p̄uonda et inaeuales in perfectione; Indiuidu-
 antes autē sunt seriles, et aequalis perfectionis. Ideoque n̄
 cōit nouas proprietates reales, et a subu diuinitas.

Articulus tertius.

De proprio et uniuersale.

Dubius n̄is p̄c̄ accipi p̄prium p̄ficiam sicut ē d̄is imus de
 alijs uerbis. Am̄, pro natura subiecta. v̄g. pro risibile in cōi.
 Aliter, pro aequidie, aut relatione, quam ip̄a nā hēt ad sua
 in p̄c̄ia. R̄y. q̄ ad questionem p̄p̄itam in t̄ affir̄it, nempe
 p̄prium p̄ficiam pertinere ad quantum utē, et p̄c̄ib̄ imp̄i-
 mis quod sit utē, quia quidquid ē agnum ḡari de multis,
 eodem n̄is et rōe, ē utē. s̄d p̄prium p̄ficiam v̄g. risibile in
 cōi ita se habet. siquidem ē agnum ḡari eodem nomine et
 rōe de gero, et gaulo. q̄c̄ utē. quod id sit quantum p̄p̄c̄i,
 quia quantum utē ē illud quod p̄c̄i de pluribus accētr̄, et
 cōngēter et nec. s̄d p̄prium p̄ficiam v̄g. risibile ita se hēt.
 p̄t̄te.

Proprium igitur p̄ficiam, quod ē quantum utē, sic defini-
 tur. Est id quod p̄c̄i de pluribus in q̄. q̄c̄ accētr̄, et nec s̄d

Propositis uero quatuor de his sic dicitur: *Pr. neg. p.* quia qd de his uero
 pergitur et per propriam definitio, n̄ eōmōdū: scilicet, ut iam saepe diximus.
 et sequenti q. 2. de Dico, a. 2. Nam id per particulam in gl̄a e, reuocandū
 ḡis, et sp̄s. per accidens reuocandū. De nique per nec̄ reuocandū
 acciens logicum, seu quintū gradicabilis.

Dices ut contra resolutionem q̄ opposita in ob. i. eadem res
 n̄ pot̄ eē propria, et cōis (nam proprium et cōis sunt opp̄a): id eē uel e
 aliquid cōis q̄ id quod e proprium, n̄ pot̄ eē uel e cōis: falsū dicitur quod
 proprium ḡicum posse eē uel e. *Pr. ad. Ma.* eandem rem n̄ pot̄ eē propria,
 et cōis, aut uel e imm̄e et re cōis dē sub̄e, ḡe re et re d̄iorum.
 Nam proprium et cōis n̄ opponunt̄ re d̄ior sub̄e, id re cōis dē.
 Deinde e. *Min.* et d̄is cōis eadem d̄s d̄ione. Nam q̄, uisibile
 e quidem proprium imm̄e re h̄is m̄eā. uel e sit n̄, n̄, m̄eā et re
 inferiorum h̄is.

2. uel proprium e uel comparat̄ sp̄ciarum qua reprop̄at̄, uel com
 parat̄ illor̄, qua sub̄ealis sp̄e collat̄. n̄ e primum, quia n̄ laus sp̄e.
 n̄ 2. quia eē uel ḡat̄ ḡe de inferioribus, ad proprium n̄ ḡat̄ ḡe de in
 ferioribus h̄is, id m̄ re ḡat̄ h̄is, cui e compet̄ q̄ nullor̄ sp̄e eē uel e.
Pr. e. Ma. et *ḡe Min.* *Ma. 2.* ut *Min.* Nam uisibile ḡe, h̄e h̄e d̄e
 lee, acc̄re uel e, et propriū ḡe uel e d̄e cōis, seu aliquo in ḡat̄ re
 sui, et imm̄e, seu m̄eā et re alior̄. q̄is q̄ proprium ḡat̄ de ḡe
 et ḡat̄ re h̄is, cui e cōcept̄, n̄ d̄e uel ḡat̄ ḡe de illis. *aliquo*
 uisibile n̄ ḡat̄ ḡe de h̄e (quia ḡat̄ de illo re cōis, qui
 e cōis: quod n̄ e d̄is.

Solui uel aliqua dubia de proprio.

Rogabis, qua necessitas requiritur ut aliquid dicatur esse nec, et pertinere
 ad quartum gradabile? R. duplex e necessitas, qua aliquid primum pot
 esse subto. una physica, seu originaria, e qua natu n pot aliter se
 habere, pot vi diuinitatis, quomodo dicimus caelum nec motuere, ce
 nium nec esse albam. alia logica, seu simpliciter, e qua nec diu
 nitus aliter se habere pot, qua rone dicimus hominem esse risibilem, aut
 intelligium. Dico igitur adhuc ut aliquid pertineat ad quartum
 gradabile, n sufficit nec physica, sed nec requiritur logica. qd, quia
 illud, quod pertinet ad quartum gradabile, negari n pot, sine euerse
 one subiecti: sed n pot ita se habere, si illi n tenet nec logica. que
 cessitas logica requiritur ad quartum gradabile. qd Min: quia ois
 necessitas physica, e simpliciter conueniens, grandaque negari pot, quin
 subiecti e incia destruat: qd necessitas quarti gradabilis negari n pot sine
 subiecti e uersione, signum e, quod sit maior necessitas, quam physica,
 atque adeo quod sit logica.

Rogabis, i. utrum e proprium quarti gradabilis emanatio
 eincia subiecti. R. qd pirit, si uerbum (emanare) accipiat la
 te que signat comitari nec subiecti einciam. unde colliges, n sol
 proprietates reales, ut risibile; sed e aliquas negatiuas, aut e uerita
 uas ronis (ut se bene compare potri negatio lapidis, aut uerbo identi
 tatis cum equo) pertinere ad quartum gradabile. Nam haec e lae
 diner emanare a potri eincia, quia illam nec comitatio.

Dices, negationes, qua tales, n potine esse gra aut spes uerbi
 sumus q. 2. de gra. a. c. 1. qd e n potine esse propria quarti gradabile.

28
 Q. hoc argum iam progressum, si se h' gauloia nō scitav: et inde
 dicere geā eius solutionem. sed instabis contra illam, quia hęc pro-
 gressio soc' ē risibilis, quā pertinet ad quartum gradibile, supponit
 hanc (hoc risibile, ē risibile), quā pertinet ad 2^m q^o sub hęc gressus
 ē n'lagis, quā pertinet ad proprium, supponit hanc (hoc n'lagis
 ē n'lagis, quā pertinet ad sociū: quā n'lagis in cō, quod ē ne-
 gatio, erit spīs, quod nō negavimus in h' scitav. R. sed. nisi
 illam gressum gradem nō supponit 2^m gressu, nec ut quartū gradi-
 bilis: sed orationis, et quia aliquin risibil' in cō, quod ē proprietas h'is
 habet suspicientem entitē, ut pōt contrahi gressu, ad consti-
 tutionem eē n'lem huius, et illius risibilis. Quod nō h'et n'lagis,
 quod ē gressitas eusdem h'is, p'adeoque nō pōt contrahi gressu,
 sed multiplicatiōe nō ē subiectum. unde illa propositio, gressus
 ē n'lagis, nō supponit illam aliam, h'et n'lagis, ē n'lagis, sed hanc
 (h'is ē n'lagis), quā nō pertinet ad 2^m, sed ad quartum gradibile.

Rogabis 3° utrum oī gressum 4^m gradis pertineat ad
 quartum gradibile? R. affirmative. q^o, quia quidquid in cō nec
 de subw pertinet ad quartum gradibile. sed oī gressum 4^m
 gradis nec de subw. Et ecce. Rogabis 4° utrum vice versa oī
 gressum, quod pertinet ad quartum gradibile, sit gressum 4^m
 R. negative. q^o, quia in illius in cō, pertinet ad quartū gradibile
 h'is causa seu rā, Cognatiō nō de illo nec: et nō ē gressum
 4^m mo, sed 2^m mo risibilis cum nō coiat soli, siquidem coiat eē sociū:
 q^o nō oī gressum quartū gradibilis, ē gressum 4^m mo.

illud.

Illud denique notandum e: proprium uel specie e gene-
 ricum: quod graeci de pluribus dicituribus specie: uq, tactuum,
 et uisuum; uel speciei e: quod graeci de dicituribus ter-
 mino: ut uisite. Unde rogabis s: uerum oia proprium genericum
 sit quis, et, et oia speciei sit spes infima: R: n: q: q: quia
 tactuum in oia (idem dic de uisuum) e proprium generi-
 cum, quia graeci de dicituribus specie: uq, de hie et equo:
 et tri e specie infima: q: n: oia proprium genericum e q: is: Deinde
 in uisuum humanum e proprium speciei, quia graeci de
 dicituribus termino: et tri e q: is ad unum agerem, et ad parti-
 entem in conc: ceo. q: n: oia proprium speciei, e spes infi-
 ma. u.

sic l. reuoluitur
 quodlibet
 inuoluitur

uest. Quastio prima de Acciente. u.

Articulus primus u.

Examinatur prima accientes de p: uo. u.

Acciens q: uis de dicitur mis. nam q: physice uel logice. Accens
 physicum appellari illud, quod physice, et reat: inhaere in subiecto:
 siue aliqui in co: a: sub: nae, ut uisitas, siue conge: ceo, ut albed.
 etc. Accens h: quom e illud, quod graeci conge: ceo de p: uo: sub: siue
 aliqui in inhaereat physice, et reat: siue albedo. siue logice in, et

quod

quoad denominationem, ut uestis, aut aliqua relatio, aut negatio.
Nos igitur hoc loquimur de aeterna physico, sed de logica, quod
a philosophis tribus dicitur per philosophum suum, ut vidimus in cap. de actione
et igitur in hoc loquimur explicatio: quia ita habet. Accens est id quod adde-
re abest sine subiecti corruptione. Ex parte adde-
re, aequae potest affirmari, aut negari de subiecto, per ueram identitatem
(sine illius corruptione), quin destruat eandem, quia subiecti.

Duces in eis. immors est accens in his, et combustio in domo:
et in negatione dicitur, aut affirmari sine subiecti corruptione, ut patet, quod
falsa est praedicta definitio, quae aperiit esse per d. d. Manumortem,
et combustionem negasse affirmari sine corruptione subiecti, quod
ad eandem, in quo sunt intelligenda et illa 2. particula.

2. propria est negatione, quin subiecti eandem destruat. Et non
bene hoc tribuitur accensibus et probatur. quod patet quia eandem cum de-
truit, quod negati aliqua illius pars eandem: sed nullum proprium est eandem
natis pars subiecti (eandem est proprium supponit suum subiectum,
tam constitutum in suo esse). Et propria negari potest, quin destruat
eandem. Coniungit subiecti eandem, quod sua propria est, ut patet quod patet
in illa prioris nulla sit. Qualem in illa prioris praedicat illa negari
quod arguitur sitis a se redogoria negari potest, quin destruat eandem sub-
iecti, et immo: non quod destruat eandem, et eandem, et eandem. Deinde
consequenter probat eandem est sitis, et eandem eandem destruat. Ad con-
iungit eandem aliter respondet, et eandem, nec deinde sequi pro-
prio potest simpliciter negari de subiecto, quin destruat eandem: sed in negari

10
potest affirmari sine
subiecti corruptione,
quoad eandem.

inquit, et

in quid. et cum ab eis in aliqua in prioritate, aut vice nam
ad hoc ut implicent. ^{res} non opus erat, ut subum eēt in aliqua dicitur
in qua illi in earent ipsa propria. quā tñ n̄ admittimus.

Soluntur quaedam dubia de recente.

Quod sit species minima? De a genere probati, quia abum eēt accens generi-
cium, si quidem grati contingenter de orientibus spe, ut de cig-
no, et riuo. et alioquin eēt species minima, ut huius, et illius albi.
Et dicitur accens genericum, quod sit species minima.

Quod sit species? utrum vice versa de accens specificum, quod sit
quod sit? De a genere probati, quia scia discursiva mētē eēt accens specificum,
si quidem grati tñ de orientibus nō ut de geoco, et pauli, et alio-
quin eēt grati ad varias scias discursivas. Et dicitur accens specificum
quod sit? etc.

Quod sit species? utrum eadem praeterea sit malice accens generi-
cium, et accens quinae grābilis ut eiusdem subti? De. nulla
praeterea gēt ee proprium, et accens, ut eiusdem subti. scilicet tñ
dicitur de praeterea generica, si comparati cum subti nō divisionum in
ingg. includat. qđ quoad primam gēm, quia quodlibet accens spe-
cificum hec unam tñ identitatem cum uno subti. qđ nō gēt ee sub
proprium et accens ut illius. grati tñ, quia ut eēt proprium
et accens, debet habere duas identitates cum illo. nempe nō, et con-
genam. ad hoc fieri nō gēt, ut inductione gēt. Et dicitur de 2° pars
quia quale in dicit, grati eēt conuētum qualitatis, eēt praeterea
generica

generica

generia: et in rii hinc hinc albedinem, e proprium, accidens: q' esse.
gr. Min, quia quale, rii albi, in quo includit, grati de hoc coigi.
rrii rriabilis, in quo e includit, grati de ipso hinc nec. q' dact
gr. accidens, mali sumpta, que rrii eiusdem subti, g'et e propriu
coiciens quoniam rriabilis. hinc Cursus oppositum dicit.

Articulus secundus.

Quaesita requirunt, ut accidens coiat subiecto.

Quaestio procedit de accione quinta rriabilis mali sumpta, quod uel
g'et e reale: ut albedo, uel rrii: ut re tacit' uel, uel negatiuum: ut
n' sapiens rrii g'et e rriabilis. tam e rrii cuiusque rei, uel g'et e reale,
uel obiecta. Esia realis e illa, quam res habet, gr. a g'et e, actu, et re
aliter e i. Obiecta aut e illa, quam res habet in intellectu, gr. ab illo cog
noscit. sic g'

Prima e. accidens reale inuoluntarium, ut coiat subiecto, requirit sui
et subiecti realitatem. gr. quia coiat rrii, quare accidens reale inuoluntarium
di coiat subiecto, e quia in intellectu realiter. sed n' g'et e in intellectu realiter, in
re, nisi tamquam accidens, quam subiectum realiter coiat. g'et accione re
ale inuoluntarium coiat subiecto, requirit sui et subiecti realitatem.

2^a e. accidens reale uoluntarium, ut coiat subiecto, requirit sui
realem coiam, subiecti uero obiectiuam. gr. quia accidens in intellectu, g'
idem intelligit de actu uoluntatis proportionaliter e accidens reale coiat
secum rrii obiecti cognitio, rrii autem, sed ad hoc ut illum de nomine

cognitum, scilicet e, si ipse accis in illis realiter existat, ipse i. subiecto
existat obiective: & accis reale ex orinsecum, ut dicitur subiecto, requi-
rit cete.

2. clo: accis rōis pure contingens, ut coiat subiecto requi-
rit sui etiam obiectivam; subiecto i. reale, uel aliquo mō obiectivam
gr̄: quia nullum accis pure contingens, pot̄ coire subiecto, a magis in illo
existat, mō sibi proportionata, et realiter, uel obiective pro ipsius acc-
centis nō: sc̄ ens rōis pure contingens, e accis pure contingens: & n̄ pot̄
coire subiecto nisi in illo existat: neque nunquam eēt in illo, nisi
gr̄ concipiēt in illo existente reali, uel saltem aliquo mō obiective:
& accis rōis pure contingens, ut coiat subiecto, requirit cete. Dixi
pure contingens, ut excludat̄ relatione uniuersalis, quae, licet ab-
soluē loquendo, coiat nō contingens (quia contingens p̄it, nām ab-
trahi pot̄ in illū); pot̄ tamen p̄it q̄ d̄. C ut coigit in spē intelligēti
nō illi coit; et ideo ut illi coiat, n̄ requirit sibi etiam obiectivam.
Dixi etiam subiecto eē saltem aliquo mō obiectivam, quia relatio
partis eēt q̄ d̄o q̄ d̄o h̄is representationem, et abstractionem,
quae representat aliquo mō censet̄ ad ipsam utē gerantur.

Quarta clo: pura negationes contingentes, ut coiant subiecto,
nullam sui, uel subiecti requirunt etiam. gr̄ quia negationes
contingentes, ceteris d̄ictis eē in subiecto, quatenus in illo n̄ sunt p̄te
negate: sed ad hoc ut in illo n̄ sunt, nō negate, nulla requirit̄ etia
realis, uel obiectiva subiecti, aut ipsius negōis: & cete gr̄. Miri, quō
absque ulā etia reali, uel obiectiua, hae p̄tes sunt uere, sc̄ d̄amus n̄
sc̄ d̄et̄: sc̄ d̄amus n̄ loquim̄. cete.

Quinta est: priores reales (i. que continent animum) et conjunctas,
 ut coram subiecto, requirunt subiectam etiam realem, seu et negatiuam. Quia
 quia prius est caria in subiecto agere illam, et in tempore a re
 constitutus: sed nullum subiectum habere potest eadem a seipsum, nisi realiter.
 Et priores reales conjunctas requirunt subiectam realem etiam. Deinde tale
 subiectum, quod est sine se, est priuatum, atque adeo cum prius
 illius: et prius realis conjunctas requirit etiam negatiuam.

Arg^a contra quintam conclusionem.

Dices in contra quintam conclusionem: mortuum esse, est prius
 realis et conjunctas rei generis: et in ut illicio, non requirit subiectam
 realem etiam, sed potius illam debuit (quod se in intellige de re
 busto esse, in dicitur) et dicitur prius realis, et conjunctas, quod non re
 quirit subiectam realem etiam. Et est Cursu dicitur: C. D. Mac. Nam
 mortuum esse, non est prius rei generis: siquidem generis non subiectum
 agere recipere in se uicam et inlem. et uiam realem: sed potius
 illam et in se includit: et coram non potest esse subiectum mortis,
 quod est prius talis uicam: siquidem quod est prius, seu caria, ut
 ea existit, tam non existit esse generis. Unde sequi, licet hoc prius
 generis est mortuum: uulgi loquendo reuocet uera: siue in lo
 quendo, et falsam. Et. 2. dist. Mac. a seipso (mortuum esse
 est prius rei generis per se non uicam accipit, in corpore generis:
 non autem rei generis absolute sumpti. Deinde ad hanc, concedo
 (mortuum esse) non requirere non requiret etiam realem rei generis
 absolute accipit: Nego in non requirere etiam realem generis

synedochem accipit; quicquid eius subitum; Deinde dicitur corie.

Quæritur 3° C. Mat; et Min; se dicitur corie a gerendo
 dani privationem realem, et contingentem, quæ non requiritur subit
 realem etiam, si aliquando talis privatio seu destructio, seu ca-
 rentia subiecti & ut se habeat in re. nam huiusmodi privatio
 non requiritur etiam subiecta; sed potius illam destruit.
 non est, si talis privatio non sit corie, seu destructio subiecta; ut
 se habeat, negatio in generali existentiis. Et idem nota est
 procedit tamen de hoc secundo quæritur privationem.

Articulus tertius.

Privatio realis, et intrinsecum sit utilis
 respectu subiectorum necessarium.

Quis prima de privatio, quam a. c. posuimus, corie accient
 privatio est quædam universalis, apponenda in hoc totalia,
 vulgaris in dicitur; quia ita habet. Accient est id quod privatio
 pluribus in genere est accientibus, ut conigitur, cuius explicatio huius
 omnia, quia eodem modo intelligitur, quo reliquorum; utium de pri-
 vationes suis locis explicavimus, et quæ, ut iam diximus, ad
 hoc quintum utile, esse mirabile non solum pertinet, et multa
 accientia realia, ut albedo, sed et multa in re, ut re latentes;
 in re alia negatæ, ut non scio, et non scio in generali existentiis;
 dubium utrum accient realis, et intrinsecum (concrete
 sumpta) quæritur esse utilis, si privatio, in subiecto, in generali existentiis non est.

In qua

In qua re e' duplex s'ia. prima affirmativa aliquid.
 Ad. quam ut cogitatur, adveniunt, duplex dari utle, unum ac-
 tuale; q'is. n'ia cois e' actu in multis; alterum potale; q'is. n'ia
 ad huc e' in multis; e' t'n agra, ut sit in illis. Dicunt q' actiois
 reale in se secum, ut albedinem, e' utle potale r'u subitum,
 in q' n'ia e' istis, ut, in an. s' h'at s'ia n' glact; et eius s'io
 inferioris soluciois.

Et q' 2. s'ia, negativa, quam sequimur; que a parte,
 nullum actiois reale in se secum pot'e e' utle s' probilis, ut sub-
 icorum, in quibus actu n' existit. p'ncipium e' que utle d'ign
 ut utle, d'et h'ere identit'em cum suis inferioribus: s' album, ut
 n' h'et identit'em cum subeis, in q' n' existit. q' n' e' utle r'u illorum.
 q' d'ic' quia tunc d'at' idonatas m' aliqua d'ia, q' n' u' pot'
 unum affirmari de alio: s' album, n' cois n' pot' uere af-
 firmari d' an. s' anteq'm in illis existat. (alio n' nunc ab-
 quis d'ic' (Anteq'm e' albus): q' neque cum illo, neq' cum
 alij subiectis, in q' n' existit, h'et identit'em. Consi' q'ia l'ic
 licetimus q' 3. utrum, a. i. in quibus utle, prius d'et dari, q'ia
 quam d'et idonatas: q' s'upprime; quod n' pot' actiois reale
 in se secum h'ere identit'em cum subeis, anteq'm in illis
 existat, et cois, quod n' pot' e' utle r'u illorum.

x quinta probilis

Argumenta pro n'ia s'ia

I: id, quod e' actum e' in multis eodem noie, et sic, e' utle r'u illorum: s' album in cois, anteq'm in ullo subiecto existat, e' actum

e in multis: q' e' ^{ute} p'ie in illorum. Q' supponere falsum. sup-
 ponit n. p'ie dari album in cōi, q'is n' d'ens' alog' suba' alba, a
 q' abstracta. Nam album in cōi accipit cōi'ionem a subis, si
 autē nulla exiret suba' alba (ut supponimus) plane d'ens'
 in p'ia a q' album in cōi abstracta. Unde e' n. cōi'it. Q'is
 e' quia illud ute p'ie, n' in p'iorum, cum q' n' h'et idēti'icōm, nō
 cui' q' de illis act' q'is, e' cōi' q' uacuum, et a quib' an' q' uos q'hos
 in cōi'it.

2°: q'ion' quatuor ultia h'ent in p'ior' et de illis p'ior'is
 an' cōi' in ipsis e' s'iant. q' quantum ute s'iv se habebit et cōi'it
 p'ior' e' ute n' subuorū, in q' n' e' s'it. Q' n. cōi'it. P'ior' quia
 q'ion' quatuor ultia h'ent in p'ior', cum q' h'et idēti'icōm ane-
 quam in illis act' s'iant, quia cōi'it illis cōi'it, aut saltem ne-
 cess' et ideo de illis ut p'ie q'is, an' cōi'it e' s'iant. n' d'ens'
 reale in cōi'it secum q'is p'ior' n' h'et in p'ior', an' cōi'it in ipsis e' s'iant.
 quia q'is illis cōi'it cōi'it, n' p'ie ante e' s'iam, h'ere cum ipsis
 idēti'icōm sup' p'ior'ionem, ut d'ens' illis p'ie q'is, et ideo ex p'ie
 d'ens' in cōi'it q'is q'is q'is q'is q'is, quam idēti'icōm.

3°: Albedo in cōi, an' cōi'it in suba' e' s'iant, e' q'is e' s'iant
 re in illis. q' h'et q'is ad idēti'icōm in illis: q' d'ens' nō illor'.
 n'is p'ie, quia acc'ens, qualis e' albedo, cōi'it q'is d'ens' in h'ere
 re in suba': q' cōi'it. Q' n. n'is, albedinem an' cōi'it in suba'
 e' s'iant, cōi'it a q'is e' s'iant in illis, n' q'is ad idēti'icōm idēti'icōm,
 (q'is e' cōi'it, et q'is utis, et n' sup' p'ior'ionem idēti'icōm cōi'
 ipsis suba') n' q'is ad idēti'icōm in h'ere, seu p'ie ad n' cōi'it.

que

qua appeto, cum sit nō in igrā albedine, n̄ in seruis ad u-
niuersalitatem, de qua modo agimus.

4^a si, ut accens quincū grabilis habeat idēnciam ad
inproibius, requirit̄ ut exiat in illis, quae exiit, ut exiat
in illis cōibus (neqz. n. dād̄ maior vō, quare deat̄ exire in
aliquo, quā in oibus): sed hoc ē falsum: p̄cc̄. p̄. d̄. d̄. ḡ.
n̄ nullum utē requirit̄ sicut etiam actualē in oibus suis
inproibius (ut p̄cc̄. in quatuor primis, quā eam nunc sūt
utia, n̄ in proib̄, inqz. n̄ exiūt. v̄g. v̄i. Antē. ceter): ḡnc.
que accens quincū grabilis indiget exiat in oibus
suis inproibius. p̄. d̄. d̄. ad uis probem n̄. s̄. s̄.
Nam accens in oibus quincū grabilis, n̄ p̄cc̄. utē n̄ ill-
horum, cum qz. n̄ h̄c idēnciam: n̄ h̄c autē idēnciam ad
subiectis, antequam in illis exiat: q̄ n̄c̄ d̄c̄ existere in illis
oibus, n̄ quōs ē utē. quod multo alio cogit in t̄. illis,
quia (ut diximus) h̄c idēnciam nec̄ cum suis inproi-
biis, p̄cc̄. n̄ requirit̄ nec̄ exiat in illis. nec̄. v̄.

Finis huius 2^e Specie. nec̄. v̄.

Q

Q

Q

18

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]